

باسمه تعالی
موضوعات مهم حقوقی قضیه کرونا

بیان شده است ستاد ملی کرونا با مصوبه شورای عالی امنیت ملی ایجاد شده است نکات مهمی که باید برای مردم و نمایندگان مجلس و جامعه حقوقی کشور شفاف سازی شود بدین شرح است:

الف- انطباق یا عدم انطباق مصوبه تشکیل ستاد ملی کرونا با اصول ۳۶، ۷۱، ۷۲، ۷۹ و ۱۷۶ قانون

اساسی

با توجه به اینکه ستاد ملی کرونا در حوزه هایی همچون تصویب محدودیت های موقت و بعضا دائم بر خلاف اصل ۷۹ قانون اساسی (همچون محدودیت تردد شبانه و محدودیت تردد و اشتغال و سفر برای افراد واکسن نزده) و قانونگذاری برای عموم مردم کشور (تمدید قهری قراردادهای اجاره و تغییرات و معافیتها و مهلتها در مقررات مالیاتی کشور و تغییرات در قانون رسیدگی به تخلفات اداری در نحوه تعیین مجازاتهای انتظامی برای کارکنان واکسن نزده، جایگزینی ثبت نام در سامانه سماح به جای روادید برای زیارت اربعین) بر خلاف اصل ۷۱ قانون اساسی، تعیین جریمه و مجازات برای عموم مردم کشور (جریمه برای تردد رانندگان در ساعات و مسیره های غیر مجاز و یا محرومیت از شرکت در کلاس درس و ... برای واکسن نزده ها که نوعی مجازات تکمیلی است) بر خلاف اصل ۳۶ قانون اساسی ورود کرده است که تا کنون هیچ یک از شوراها یا شورای عالی امنیت ملی به این حیطة ها ورود نکرده اند و نوعی بدعت در نظام حاکمیت کشور ایجاد کرده است که عملا مجلس شورای اسلامی را از حق قانونگذاری در امور مهم کشور و مطابق قانون اساسی کنار گذاشته است، چنین مصوبه ای مطابق با اصل ۱۷۶ قانون اساسی تصویب شده است یا خارج از اختیارات شورای عالی امنیت ملی است؟

ب- ضرورت انتشار کامل مصوبه شورای عالی امنیت ملی مبنی بر تشکیل ستاد ملی کرونا و

مصوبات ستاد ملی کرونا

به راستی چگونه چنین مصوبه ای که حقوق اساسی ملت را تحت الشعاع قرار داده است و حتی کارکردهای اساسی مجلس شورای اسلامی را تصاحب کرده است، باید سری باشد و منتشر نشود تا مردم و مجلس و حقوقدانان از متن مصوبه و کیفیت تایید مقام معظم رهبری بر آن آگاه شوند و تکلیف خود را در برابر این ستاد بدانند؟

مصوبات ستاد کرونا چطور؟

طبق ماده ۲ قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات «هر شخص ایرانی حق دسترسی به اطلاعات عمومی را دارد، مگر آن که قانون منع کرده باشد. استفاده از اطلاعات عمومی یا انتشار آنها تابع قوانین و مقررات مربوط خواهد بود.»

با توجه به تعاریف این قانون، هم مصوبه شورای عالی امنیت ملی در خصوص تشکیل این ستاد و هم عمده مصوبات ستاد مزبور مصداق بارز اطلاعات عمومی محسوب می شوند که جزء مستثنیات فصل چهارم قانون یادشده نیز قرار ندارند و عدم انتشار آنها جرم است. به ویژه که بر حقوق عامه جامعه تاثیرگذار است.

ج- تصویب مصونیت قضایی برای اعضای ستاد کرونا در ستاد کرونا بر خلاف قانون اساسی

بنا به اظهار صریح جناب آقای دکتر قانع در جلسه برگزار شده در پژوهشکده دانشگاه عالی دفاع ملی در تاریخ ۶ دی ماه ۱۴۰۰ که صوت جلسه موجود و حاضران در آن جلسه افراد شاخص و حاضر به شهادت هستند، ستاد کرونا مصوب کرده است که هیچ کس حق شکایت و بازخواست از اعضای ستاد کرونا بابت تصمیمات اتخاذ شده در آن ستاد را ندارد.

جا دارد اعضای ستاد و در راس آنها وزیر محترم بهداشت پاسخ دهند که آیا چنین مطلبی صحت دارد یا خیر و اگر صحت دارد در کجای قانون اساسی حتی برای رهبری نظام چنین مصونیت مطلق برقرار شده است که اعضای ستاد کرونا خود را تافته جدا بافته دانسته اند و چنین کاپیتولاسیون وحشتناکی برای خود ایجاد کرده اند و از همه مهمتر مگر چه عواقبی برای تصمیمات خود پیش بینی می کرده اند که چنین مصونیتی را پیشاپیش برای خود قائل شده اند؟

د- ضرورت افشای اطلاعات مربوط به مرگ و میر و عوارض واکسیناسیون

طبق قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات «آمار و ارقام ملی و رسمی» یکی از مصادیق بارز اطلاعات عمومی است که دولت وظیفه انتشار آن را دارد. اما متأسفانه آمار ذیل به صورت شفاف ارائه نشده است و در مواردی مانند انتشار آمار فوت، انتشار آن متوقف شده است:

بازه زمانی آمار: سال های ۱۳۹۸ الی ۱۴۰۱

مقاطع زمانی مقایسه: سال ۱۳۹۹ (شیوع کرونا) نسبت به بازه های مشابه سال قبل

تیر ۱۴۰۰ تا کنون (شروع واکسیناسیون فراگیر) نسبت به بازه های مشابه سالهای قبل از ابتدای کرونا

۱) آمار فوت

۲) آمار فوت ناشی از کرونا

۳) آمار فوت ناشی از سایر علت مرگ ها (غیرکرونا)

۴) آمار واکسیناسیون کل متوفیان به تفکیک دوزها و تاریخ آنها و فاصله زمانی تزریق آخرین دوز تا مرگ

پس از مشخص شدن پاسخ این استعلام آماری، به خودی خود بسیاری از موارد مشخص خواهد شد، لیکن به صورت ویژه موارد ذیل مشخص و بسیاری از اختلاف نظرها خاتمه خواهد یافت:

۱) آمار دقیق افرادی که با وجود تزریق واکسن دچار کرونا شده اند و فوت نموده اند، به نسبت افرادی که

بدون تزریق واکسن دچار کرونا شده و فوت نموده اند، مشخص خواهد شد و مشخص خواهد شد که

آماری که وزارت بهداشت اعلام می نمود از اینکه هیچ مورد مرگ بعد از تزریق واکسن کرونا بر اثر کرونا

مشاهده نشده است، صحت دارد یا خیر؟

۲) اگر آمار افراد واکسن زده ای که علت فوت آنها غیر از کرونا ثبت شده است (به ویژه ایست قلبی، یا سکنه مغزی) و فاصله زمانی فوت و تزریق واکسن آنها کمتر از یک ماه بوده است، تعداد قابل توجهی باشد و دلیل خاص علمی و منطقی توجیه کننده این افزایش متوفیان غیرکرونايي را به گونه ای که مورد تأیید متخصصان و پزشکان مستقل قرار گیرد، از ناحیه وزارت بهداشت قابل ارائه نباشد، آیا نمی توان آن را یک آمار معنادار تلقی کرد و به عنوان عوارض واکسن مورد بررسی و توجه ویژه قرار داد؟

۳) در برخی کشورها عوارض مشخصی برای واکسنها به اثبات رسیده است به گونه ای که پایگاه اینترنتی معتبر گلوبال ریسرچ فهرستی از بیش از ۱۰۰۰ مقاله در سراسر دنیا را ارائه داده است که کشندگی واکسنهای کرونا را اثبات کرده اند و حتی در پایگاه اطلاع رسانی اتحادیه اروپا رسماً عوارض مربوطه مشخص و آمار آن روزانه اطلاع رسانی می شود و به خانواده متوفیان و یا افرادی که عارضه برای آنها ایجاد شده است، غرامت پرداخت می کنند. که می توان به صورت پیش فرض حداقل علت‌های فوتی که در آن کشورها مورد توجه قرار گرفته است را پایه مطالعه قرارداد و چنانچه دلیل منطقی برای افزایش فوت به آن علتها ارائه نشد، آن را جزء عوارض واکسنها تلقی کرد و حداقل از اجبار مردم به تزریق واکسنهای کرونای آزمایشی خودداری کرد.

در خاتمه لازم به ذکر است، چنانچه همین آمار منتشر شود و مشخص شود برخی مسئولان برای پیشبرد اهداف نامعلوم سیاسی و ... آمار کذب اعلام نموده اند، مصداق بارز نشر اکاذیب موضوع مواد ۶۹۸ یا ۷۴۶ کتاب تعزیرات قانون مجازات اسلامی و چنانچه متصدیان وزارت بهداشت با علم و اطلاع از این عوارض نسبت به مخفی کردن آن و تداوم واکسیناسیون با واکسنهای نامطمئن بر خلاف نظر مقام معظم رهبری اقدام کرده باشند و آمار این عوارض اعم از عوارض شدید جسمی و مرگ بالا باشد، به طور گسترده، مرتکب جنایت علیه تمامیت جسمانی افراد، نشر اکاذیب، پخش مواد خطرناک به گونه ای که موجب ورود خسارت عمده به تمامیت جسمانی افراد یا اموال عمومی شده اند که مشمول ماده ۲۸۶ قانون مجازات اسلامی خواهد بود و مصداق مفسد فی الارض محسوب خواهند شد.

لذا ضرورت دارد در اسرع وقت اقدام لازم در این موضوع مهم که ارتباط مستقیم با امنیت کشور دارد و افشای دیر هنگام این عوارض می تواند موج بی اعتمادی و نارضایتی مردم را به نحوی خطرناک به دنبال داشته باشد صورت پذیرد.

والسلام علی من اتبع الهدی

جواد جاویدنیا

قاضی دادسرای دیوان عالی کشور

۱۴۰۱/۵/۲۴

اصول استنادی قانون اساسی

اصل ۳۶: حکم به مجازات و اجرای آن باید تنها از طریق دادگاه صالح و به موجب قانون باشد.
اصل ۷۱: مجلس شورای اسلامی در عموم مسائل در حدود مقرر در قانون اساسی می تواند قانون وضع کند.

اصل ۷۲: مجلس شورای اسلامی نمی تواند قوانینی وضع کند که با اصول و احکام مذهب رسمی کشور یا قانون اساسی مغایرت داشته باشد. تشخیص این امر به ترتیبی که در اصل نود و ششم آمده بر عهده شورای نگهبان است.

اصل ۷۹: برقراری حکومت نظامی ممنوع است. در حالت جنگ و شرایط اضطراری نظیر آن، دولت حق دارد با تصویب مجلس شورای اسلامی موقتاً محدودیتهای ضروری را برقرار نماید، ولی مدت آن به هر حال نمی تواند بیش از سی روز باشد و در صورتی که ضرورت همچنان باقی باشد دولت موظف است مجدداً از مجلس کسب مجوز کند.

اصل ۱۷۶: به منظور تأمین منافع ملی و پاسداری از انقلاب اسلامی و تمامیت ارضی و حاکمیت ملی "شورای عالی امنیت ملی" به ریاست رئیس جمهور، با وظایف زیر تشکیل می گردد.
۱- تعیین سیاستهای دفاعی - امنیتی کشور در محدوده سیاستهای کلی تعیین شده از طرف مقام رهبری.

۲- هماهنگ نمودن فعالیت های سیاسی، اطلاعاتی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی در ارتباط با تدابیر کلی دفاعی - امنیتی.

۳- بهره گیری از امکانات مادی و معنوی کشور برای مقابله با تهدیدهای داخلی و خارجی.
اعضای شورا عبارتند از: - رؤسای قوای سه گانه - رئیس ستاد فرماندهی کل نیروهای مسلح - مسئول امور برنامه و بودجه - دو نماینده به انتخاب مقام رهبری - وزیر امور خارجه، کشور، اطلاعات - حسب مورد وزیر مربوط و عالیترین مقام ارتش و سپاه.

شورای عالی امنیت ملی به تناسب وظایف خود شوراهای فرعی از قبیل شورای دفاع و شورای امنیت کشور تشکیل می دهد. ریاست هر یک از شوراهای فرعی با رئیس جمهور یا یکی از اعضای شورای عالی است که از طرف رئیس جمهور تعیین می شود. حدود اختیارات و وظایف شوراهای فرعی را قانون معین می کند و تشکیلات آنها به تصویب شورای عالی می رسد. مصوبات شورای عالی امنیت ملی پس از تأیید مقام رهبری قابل اجراست.